

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 15 grudnia 2021 r. – EV/Alltours Flugreisen GmbH**

(Sprawa C-776/21)

(2022/C 138/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EV

Strona pozwana: Alltours Flugreisen GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności w miejscu docelowym w rozumieniu art. 12 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie imprez turystycznych”) jest wystarczające, że docelowy obszar imprezy został zaklasyfikowany jako obszar ryzyka przez krajowy specjalny organ utworzony w celu ochrony przed chorobami zakaźnymi, a warunki zaklasyfikowania jako obszar ryzyka nie były jednocześnie spełnione w miejscu zamieszkania?
- 2) Czy podróżny musi mieć możliwość dokonania prognozy w momencie odstąpienia od imprezy turystycznej w rozumieniu art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy w sprawie imprez turystycznych, że w miejscu docelowym lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie w dniu wyjazdu lub w terminie imprezy będzie występowało oddziaływanie w znaczącym stopniu?
- 3) Czy odstąpienie musi nastąpić bezpośrednio przed imprezą, czy też oświadczenie o odstąpieniu może zostać złożone w każdym momencie między rezerwacją imprezy i rozpoczęciem imprezy, jeżeli w momencie odstąpienia nie miał miejsca brak jakichkolwiek poszlak wskazujących na możliwość wystąpienia nadzwyczajnej okoliczności?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 326, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 15 grudnia 2021 r. – J.J.A./K.P.**

(Sprawa C-797/21)

(2022/C 138/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: J.J.A.

Druga strona postępowania: K.P.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE należy interpretować w ten sposób, że środki prawne niezbędne do skutecznej ochrony sądowej nie zostały zapewnione obywatelom ze względu na naruszenie niezależności sądu, gdy w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej dopuszczalne jest delegowanie sędziów na nieograniczony okres za ich zgodą do sądu wyższej instancji na podstawie decyzji organu zarządzającego władzy sądowiczej, który jest niezależny od pozostałych organów państwowych, jeśli przewidziano warunki przyjęcia decyzji o zakończeniu delegowania, a także ochronę sądową przed tą ostatnią decyzją, lecz bez możliwości zakończenia jej obowiązywania, gdy postępowanie jest zawieszony – i według jakich kryteriów należy ocenić konkretnie, że dopuszczalne jest delegowanie bez terminu?

- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze byłaby odmienna, jeśli obiektywne warunki wydania decyzji o zakończeniu delegowania przewidziano w ustawie i podlegają one kontroli sądowej, lecz nie przewidziano takich warunków podlegających kontroli sądowej przy wydaniu decyzji dotyczących wyboru sędziego, który zostanie delegowany?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że w podobnych warunkach delegowanie sędziów jest dopuszczalne, jeśli przestrzega się obiektywnych reguł, czy przy ocenie kwestii, w jakim zakresie krajowy reżim prawny narusza wymóg istnienia wystarczających niezbędnych środków skutecznej ochrony prawnej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, należy wziąć pod uwagę nie tylko określone w ustawie kryteria, lecz również sposób ich stosowania przez właściwe krajowe organy administracji i organy sądowe?
- 4) Czy decyzję Komisji 2006/929/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Bułgarii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną należy interpretować w ten sposób, że zmienia ona odpowiedź na poprzedzające trzy pytania, jeśli ustalono istnienie krajowej praktyki w zakresie delegowania, która była uregulowana w sposób podobny do aktualnie obowiązujących uregulowań, i było to powodem przedstawienia uwag w ramach mechanizmu współpracy oraz przeprowadzenia weryfikacji określonej w przytoczonej decyzji?
- 5) Jeśli zostanie ustalone, że przewidziane krajowe reguły dotyczące delegowania sędziów ewentualnie naruszają obowiązek zapewnienia środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony sądowej, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, czy to ostatnie postanowienie traktatu należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ono stosowanie wiążących wskazówek skierowanych do krajowego sądu przez sąd wyższej instancji, w którego składzie zasiadał delegowany sędzia, i na jakich warunkach? W szczególności, czy wadą dotknięte są wskazówki, które nie dotyczą istoty sporu sądowego, lecz zawierają wskazania dotyczące tego, jakie czynności procesowe należy podjąć?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 20 grudnia 2021 r. – postępowanie karne przeciwko ZhU i RD

(Sprawa C-805/21)

(2022/C 138/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

ZhU i RD

Pytania prejudycjalne

Czy wykładnia prawa krajowego, zgodnie z którą pojazd mechaniczny, który posłużył do przechowywania towarów akcyzowych (papierosów) bez banderoli w znacznych ilościach, nie jest narzędziem służącym do popełnienia przestępstwa, jest zgodna z art. 2 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i 2014/42/UE⁽¹⁾ z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej, ewentualnie z art. 1 tiret trzecie decyzji ramowej Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. 2014, L 127, s. 39).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 21 grudnia 2021 r. – postępowanie karne przeciwko TF

(Sprawa C-806/21)

(2022/C 138/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strona w postępowaniu głównym

TF